ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 163 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΛΗΣΤΗΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

—

Ποίαν ἄρά γε ἐντύπωσιν θὰ κάμουν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ κοινά μας, πατέρας ἢ πάππους τῶν Βελενδζιακῶν ἐγκλημάτων, τὰ κάτωθι δημοσιευόμενα ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ φυλλαδίου τοῦ Σωτηροπούλου, ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὅτε ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἠχμαλωτίσθη; Δὲν εἴμεθα ἀληθὴς Νέμεσις φέροντες ὡς δέσμας ὄφεως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ ἄβροῦ των δέρματος τοὺς κάτωθι αἱματηροὺς λόγους τῶν πρὸ δεκατετραετίας αἰχμαλωτισάντων τὸν κ. Σωτηρόπουλον λῃστῶν; Αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν κ. Σωτηρόπουλον περὶ οὗ ἡ ἐφημερὶς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔγραψεν ὑπὸ τὸ φῶς κλεφτοφανάρου: «**ὑποτεθείσθω ὅτι εἶναι ἔνοχος καὶ ὑπουργός τις,**» κατόπιν δὲ ἄλλης διαταγῆς κομισθείσης ἐζήτησε νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τοῦ δημοσίου τὰ τυπωθέντα μὲ τὴν ἀδελφικὴν αὐτὴν κατηγορίαν φύλλα; Ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὅστις ἐξ ὅλου του τοῦ ἐξωτερικοῦ βίου φαίνεται ἄνθρωπος μὲ ἄφθονον συνείδησιν, πρῶτος θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λῃστρικῶν λόγων, οὓς καὶ θὰ ἐλησμόνησε τώρα μετὰ τόσους ἐνιαυτοὺς εὐδαίμονος πολιτικοῦ βίου, καθ' ὃν φίλεργος ὡς μέλισσα ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ φειδωλὸς τοῦ χρήματος ὡς ἡ παρθένος τοῦ κάλλους της, κατώρθωσε πρὸ πολλοῦ ν' ἀποσθέσῃ καὶ τὰ τελευταῖα οἰκονομικὰ ἴχνη τῆς φοβερᾶς ἐκείνης αἰχμαλωσίας. Ἐὰν σήμερον βλέπῃ τὰ δύο ὀνόματα τὰ ἀποτελοῦντα τὸν τίτλον τοῦ ἀρθριδίου μας τόσῳ σφικτὰ συνδεδεμένα, ὡς νὰ ἦσαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αὐτοῦ φόβου ἐν τῷ αὐτῷ λημερίῳ, μὴ ἀπορήσῃ, μηδὲ λυπηθῇ. Ἡ πολιτικὴ, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε πρωτουργὸς καὶ αὐτὸς, προσεπέλασε τόσον πολὺ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τὴν λῃστείαν, ὥστε μὰ τὸν διάβολον ἀγνοοῦμεν ποία τῶν δύο ὁμογαλάκτων ἀδελφῶν δικαιοῦται νὰ ἀμνηστεύσῃ τὴν ἄλλην, ἡ λῃστεία τὴν πολιτικὴν ἢ αὐτὴ ἐκείνην;

Δακρύσατε, κύριοι Σωτηρόπουλοι, εἰς τοὺς προφητικοὺς λόγους τοῦ λῃστοῦ Λαφαζάνη. Εἴπατε εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶχον δίκαιον νὰ πιστεύσωσιν ὅτι περισσότερα ἐγκλήματα κρύπτει ὁ ταχυδακτυλουργικὸς πῖλος τοῦ *φράγκου* ἀπὸ τὴν αὐτοκαταδικασθεῖσαν νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς νύκτα φουστανέλλαν τοῦ παλληκαριοῦ καὶ διὰ τοῦτο τόσον ἐπιμελῶς μὲ ξύγγι ἀλειφομένην. Οἱ Λύγκοι καὶ οἱ Κίτσοι εἶχον τὸ «*ἔστημά*» των, ὅπως ὠνόμαζον εἰς τὴν ὀρεινὴν αὐτῶν γλῶσσαν τὸ αἴσθημα. Εἰς τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν σκληρὰν ἀνάγκην ἠδύνατό τις νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ «ἐστήματος» ὅπερ ὤθει τοὺς ἄνδρας ἐκείνους νὰ «χαλοῦν κόσμο» καὶ νὰ διαρπάζουν περιουσίας. Ἀλλὰ σεῖς, πολιτικοὶ μετὰ τὸ 1862, ποῖον «ἔστημα» ἢ αἴσθημα σᾶς ὤθησε νὰ εὐνοήσητε μέχρι τοῦδε τὸν λῃστρικὸν χαρακτῆρα τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως, ἄνευ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἐπίσημον ὁμολογίαν τῆς «Ὥρας» αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους θὰ ἦσαν διπλάσιαι; Τί ἄλλο ἀλλ' ἢ διότι τὴν πολιτικὴν, ὡς ἐν εὐαγγελικῇ ταπεινοφροσύνῃ ὡμολόγει ὁ κ. Σωτηρόπουλος πρὸς τοὺς λῃστὰς Λαφαζάνην καὶ Εὐθύμιον, κατεστήσατε «πόρον ζωῆς;»

Τώρα καταφαίνεται πόσον δίκαιον εἶχον οἱ μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἀναφανέντες λῃσταὶ οἱ ἀναπετάσαντες τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας. Οἱ λῃσταὶ ἐκεῖνοι ἠδύναντο μετὰ δικαίου νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν πυρίνην γλῶσσαν τοῦ Καρόλου Μοὺρ ἐν τοῖς Λῃσταῖς τοῦ Σίλλερ. Αὐτὸς δεικνύων εἰς τὸν ἐλθόντα νὰ λάβῃ τὴν ὑποταγήν του ἀπεσταλμένον πνευματικὸν τοὺς πολυτίμους λίθους οὓς ἔφερεν ἐπὶ τῶν δακτύλων του ἔλεγεν: «Βλέπεις αὐτὸν τὸν ἀδάμαντα; Τὸν ἀπέσπασα μετὰ τῆς σαρκός του ἀπὸ χειρὸς πρωθυπουργοῦ ὅστις ἐκ τοῦ ὄχλου ἀνυψώθη εἰς τοιαύτην κοινωνικὴν βαθμίδα δυνάμει κλοπῶν καὶ διαφθορῶν. Βλέπεις αὐτὸ τὸ ῥουμπίνι; Τὸ ἔλαβον φονεύσας ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις πρὸς πλουτισμὸν ἔβγαλε εἰς πλειστηριασμὸν τὰς δημοσίους θέσεις. Ὁ ἀχάτης αὐτὸς ἀνῆκεν εἰς ἄλλο θῦμά μου, εἰς κληρικὸν ὅστις μὲ τὰ φλωρία ἠδύνατο νὰ πωλήσῃ ἐκ νέου τὸν Χριστόν του.»

Καὶ ὁ ποιητικὸς λῃστὴς Μοὺρ καὶ οἱ πραγματικοὶ τοῦ Σωτηροπούλου λῃσταὶ εἶχον καρδίαν μαλακωτέραν αὐτῶν τῶν πεπολιτισμένων λῃστῶν, τοὺς ὁποίους προστατεύει ὁ νόμος, «ὁ μὴ δυνάμενος νὰ γεννήσῃ μέγαν ἄνδρα», κατὰ τὴν ἐλευθεριάζουσαν γλῶσσαν τοῦ Σίλλερ, ἐνῷ ἡ ἐλευθερία καὶ

μόνη γεννᾷ κολοσσοὺς, ἡ ὀρεινὴ ἐκείνη κλέφτικη ἐλευθερία, ἡ μήτηρ τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη.

Ἀφοῦ δὲν ἐμποιῇ ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν διεφθαρμένων ἡ ἀγανάκτησις τῆς ἐντίμου κοινωνίας, ἂς ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῶν λῃστῶν συνομιλούντων μετὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου:

Λῃστής. — Καὶ τί εἶναι τὰ ἰδικά μας ἐγκλήματα ἀπέναντι τῶν ἰδικῶν σας; Καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἢ ἐπλήγωσεν ἢ ἐφόνευσε κἀνένα ἀσυνείδητον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκυνηγοῦσε καὶ μᾶς κατέτρεχεν ἀδίκως, ἐνῷ σεῖς ἐκάματε μίαν ἐπανάστασιν, ἐρρίψατε ἀπὸ τὸν θρόνον του ἕνα Βασιλέα, ἐσκοτώσατε τόσους ἀνθρώπους, ἐδυστυχήσατε τόσας οἰκογενείας, καὶ ἐφορτώσατε τὸ ἔθνος μὲ μεγάλα χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ πληρώσῃ ποτέ. Καὶ ὅμως ἐνῷ σεῖς κάθησθε ὡς καλοὶ οἰκοκυραῖοι καὶ ἀπολαμβάνετε ὅλα τὰ ἀγαθά, ἡμεῖς κατεδιώχθημεν ὡς ἄγρια θήρια, καὶ τὰ μεταβατικὰ σώματα ἔφαγαν τὰ πρόβατά μας, κατέστρεψαν τὰ σπήτια μας, ἠτίμασαν τὰς ἀδελφάς μας καὶ μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ γενῶμεν λῃσταὶ καὶ νὰ τρέχωμεν εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὴν λαιμητόμον καὶ νὰ ἀποθάνωμεν ὡς ἄνδρες· δὲν μᾶς λέγεις διὰ ποῖον λόγον οἱ καπελάδες οἱ πολιτικοὶ δὲν καταδιώκονται, μήπως τάχα τοὺς ἠμνήστευσεν ἐκείνους κανείς;

Σωτηρόπουλος. — Ὅλαι αἱ πράξεις, ἀπήντησα, αἱ ὁποῖαι γίνονται διὰ πολιτικοὺς λόγους φέρουσιν ἄλλον χαρακτῆρα καὶ ὅταν ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς αὐτῶν θεωροῦνται ἀμνηστευμέναι ἀπὸ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ ἀποτέλεσμα· ἑπομένως δὲν ἠμποροῦν ποτὲ οἱ ἐκθρονίσαντες τὸν βασιλέα νὰ ἐξομοιωθῶσι μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν φόνους, κλοπὰς, λῃστείας καὶ ἄλλα ἀτομικὰ ἐγκλήματα καθόσον οἱ πρῶτοι ἐργάζονται διὰ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους (!!!!).

Λῃστής. — Ἂς ἦναι, εἶπεν ὁ λῃστὴς, σοῦ χαρίζω τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 85ρίου καὶ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ὄθωνος, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ ἐκεῖνος τὸ ἐπαράκαμεν, ἀλλὰ τί εἶχον νὰ κάμουν μὲ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους τὰ κινήματα τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Ἰουνίου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐχύθη τόσον αἷμα; αὐτὰ ἐγίνοντο μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἐξουσίαν, ποῖος νὰ τὴν πρωτοπάρῃ καὶ ἔπρεπε νὰ δικασθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν οἱ πρωταίτιοι· ἐκτὸς τούτου καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἔγειναν πολλὰ κακὰ ἀπὸ τοὺς τρανοὺς καὶ ὅμως κανεὶς δὲν τοὺς κυνηγάει, πολλοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι βουλευταί· αἱ φυλακαὶ καὶ ἡ λαιμητόμος εἶναι μόνον διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς μικροὺς, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὅσον καιρὸν ζήσωμεν ἔχομεν σκοπὸν νὰ κυνηγοῦμεν τοὺς πολιτικούς.

Αὐτοὶ οἱ τρανοὶ, εἶπεν ὁ πρεσβύτερος τῶν μαυροφορεμένων, δὲν ἠξεύρουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν λαιμητόμον διὰ τὰ παληκάρια· ἔτσι τὸ ἔκαμε καὶ ὁ Ὄθων, ἀλλὰ τί ἐκέρδισε; δὲν ἦτο καλλίτερον τόσα παλληκάρια ὅπου ἔκοψε νὰ τὰ βάλῃ εἰς ἕνα νησὶ καὶ νὰ τὰ φυλάγῃ ζωντανὰ, διὰ νὰ χρησιμεύουν μίαν ἡμέραν καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν πατρίδα;

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἀφεντικὸ, ἐπρόσθεσεν ἕτερος τῶν λῃστῶν, ἡμεῖς οἱ κακοῦργοι, ὡς μᾶς ὀνομάζετε, εἴμεθα καλλίτεροι ἀπὸ σᾶς, διότι ἐνῷ ἠμπορούσαμεν τώρα νὰ σὲ φονεύσωμεν, δὲν τὸ κάμνομεν, ἀλλὰ θέλομεν νὰ πάρωμεν ὀλίγα χρήματα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποῦ ἔχεις, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐὰν πέρνωμεν πάντοτε διὰ τῆς βίας ἀπὸ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς χωρικοὺς ψωμὶ, κρέας, κρασὶ καὶ ὅ,τι ἄλλο μᾶς χρειάζεται χωρὶς νὰ πληρόνωμεν, ὀλίγον καιρὸν ἠμποροῦμεν νὰ διατηρηθῶμεν. Μᾶς ἐπληροφόρησαν θετικῶς ὅτι ἔχεις μετρητὰς εἰς τὴν τράπεζαν διακοσίας χιλιάδας δραχμὰς καὶ ἄλλας διακοσίας καὶ ἐπέκεινα ἀξίζουν τὰ κτήματά σου καὶ κατ' ἀρχὰς εἴχομεν σκοπὸν νὰ ζητήσωμεν ἐξαγορὰν τριακοσίας χιλιάδας δραχμὰς, διότι μὲ τὰς ἄλλας ἑκατὸν αἱ ὁποῖαι ἤθελον μείνει ἠμπορεῖς νὰ περάσῃς ἐξαίρετα τὴν ζωήν σου, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἔχεις παιδιὰ, ἀλλ' ἐσυλλογίσθημεν ὅτι ὡς πολιτικὸς ἄνθρωπος ἔχεις ἀνάγκην νὰ κάμῃς πολλὰ ἔξοδα καὶ ὅτι εἶναι κρῖμα ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ σοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰ μέσα τοῦ νὰ διατηρῇς τὴν ἐπιρροήν σου, διὰ τοῦτο μὲ τὸ γράμμα τὸ ὁποῖον ἀφήκαμεν ἀπόψε εἰς τὴν κυρίαν ἐζητήσαμεν μόνον ὀγδοήκοντα χιλιάδας δραχμὰς τὰς ὁποίας ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν χωρὶς δυσκολίαν, ἐὰν ὅμως δὲν μᾶς δώσῃ ἡ κυρὰ στέλλομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτὴν τὸ κεφάλι σου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τί φοβερὰ εἶσαι, ὦ θεία Πρόνοια! Διατί νὰ προσβάλῃς δι' ἡμιπληγίας τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ κ. Τσαροπούλου καὶ ὄχι τὸν ἀριστερόν; Δὲν ἐγνώριζες ὅτι ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτο ἡ ἐργατικὴ Μέλισσα ἥτις ἔγραφεν, ὑπέγραφεν, ἐλάμβανε καὶ ἀπελάμβανε;

Προσωρινῶς ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἔγεινεν τρικέφαλος ὑπουργὸς ὑπὸ τετάρτην κεφαλὴν πρωθυπουργοῦ. Ὁ γέρων Ἄτλας κρατεῖ ὁλόκληρον κόσμον ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς του στήλης ἥτις θὰ εἶναι αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς διηνεκῆ θερμότητα· ἐνῷ οἱ πτωχοὶ Συνάδελφοί του, Σωτηρόπουλος καὶ Παπαμιχαλόπουλος, παρ' ὧν ἀφῄρεσαν τὸ δεύτερον ἐφάπλωμα, ῥιγῶσιν ὡς ἁμαρτωλοί. Διὰ τὸν πρῶτον μάλιστα λέγεται ἐπίτηδες ἐγένετο τοῦτο, ὅπως βαθμηδὸν τὸν συνειθίσουν διὰ τὸ *φρέσκο* τοῦ καλοκαιριοῦ.

Ἡ *Παλιγγενεσία* εἰς ἓν τῶν τελευταίων δελτίων της ὑποστήριζε τὴν μωραϊτικην θεωρίαν ὅτι τὰ σατυρικὰ φύλλα συνήθως δὲν ὑπερασπίζουσι κόμματα. Εἰς τὴν ψευδῆ ταύτην παρατήρησιν προέβη ἡ συνάδελφος μωραϊτισσα ἕνεκα τῆς λύπης ἣν αἰσθάνεται βλέπουσα τὰ φύλλα ταῦτα νὰ πολεμῶσι τὸν κ. Κουμουνδοῦρον χωρὶς νὰ ὑπερασπίζωνται τὸν κ. Τρικούπην. Ἔπρεπεν ἄρά γε ἐκ τῆς τακτικῆς αὐτῆς νὰ πεισθῇ ὁ κόσμος ὅτι ἐὰν δικαίως δυσπιστῇ πρὸς τὸ κόμμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐπίσης ὀφείλει καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἐμπιστοσύνην καὶ πρὸς τὴν σιμοπουλικὴν φατρίαν τοῦ κ. Τρικούπη; Νὰ μὴ πεισθῇ, *Παλιγγενεσία* μου, ἀλλ' ἀντὶ τούτου νὰ διδαχθῇ ὅτι τὰ σατυρικὰ φύλλα οὐδέποτε ὑποστηρίζουσι κόμματα καὶ ὅτι μόνον διὰ τὸν πλατωνικὸν τοῦτον λόγον δὲν γράφουσι πανηγυρικοὺς ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη.

Μάθε λοιπὸν, ὦ βουτημένον εἰς τὰ ῥουσφέτια καὶ τὰς ἐπαγγελείας σαχλόφυλλον, ὅτι ἐκ τῶν ἐνταῦθα σατυρικῶν ἐφημερίδων καὶ ὁ *Ῥαμπαγᾶς* καὶ τὸ *Μὴ Χάνεσαι* πρὸ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὀλίγους ἔτι μῆνας ἐπ' αὐτῆς ἦσαν καθαρὰ φύλλα *Τρικουπικά*. Εἰς τὴν λέξιν αὐτὴν οἱ χαῦνοι ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ὀφθαλμοί σου ἀνοίγονται καὶ μετὰ σπασμωδικῆς ταχύτητος ἐρωτᾶς: τί πῆραν; τί 'πῆραν; Ἰδοὺ λοιπὸν τί πήραμε: Τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ εἰς τὸ κόμμα τοῦ Τρικούπη ἐμφωλεύει ἡ φυλλοξήρα τῆς συναλλαγῆς καὶ ὅτι ὁ ἀρχηγός του περιστοιχούμενος ὑπὸ φαυλοβίων δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀνήθικον καὶ ληστρικὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν.

Ἀφοῦ ἐσχηματίσαμεν τὴν πεποίθησιν ταύτην — ἡμεῖς τοὐλάχιστον — κτυπῶμεν ἀδιακρίτως δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ τὸν Τρικούπην καὶ τὸν Κουμουνδοῦρον, ἀρκεῖ νὰ ἀρχίσουν πολιτευόμενοι συμφώνως πρὸς τὰς ἰδικάς μας ἰδέας περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων.

Ὡς ἐκ περισσοῦ λέγομεν εἰς τὴν ἀστοιχείωτον *Παλιγγενεσίαν* ὅτι τὸ *Σαριβαρὶ* ἀνήκει εἰς τὸ *κόμμα* τὸ δημοκρατικὸν, ὅτι τὸ *Φιγαρὼ* πάντοτε ἀνῆκεν εἰς κόμμα, ὅτι τὸ *Κλαδεραδάτς* ἐπὶ πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἐδισμάρκιζεν καὶ ὅτι ὅλα τὰ σατυρικὰ φύλλα τοῦ κόσμου ἔχουσι *χρῶμα*, τοὐτέστιν ὑποστηρίζουσι *κόμμα*, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκδίδονται ἐν Εὐρώπῃ, ἐκεῖ ἔνθα ὑπάρχουσι κόμματα ἀρχῶν καὶ ὀνείρων, οὐχὶ δ' ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὰ κόμματα ἔχουσιν ἀνοικτὰ βιβλία μὲ τὴν ἐπιγραφήν: *Κέρδη καὶ ζημίαι*.

Ὡραιότατο παιγνίδι παίζεται μεταξὺ Ῥοΐδου καὶ Δέφνερ. Ἑκάτερος ἅμα θέλῃ νὰ πῇ κἀνὲν ψεῦμα ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἄλλου. Ὅταν πρόκειται ὅμως περὶ ἀληθοῦς ἀληθείας, οὐδέτερος τότε τολμᾷ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν ἄλλον.

Ἠκούσαμεν ὅτι εἰς **12,000,000** ἀνέρχεται τὸ ἐξαργυρωθὲν ποσὸν τῶν κιβδήλων καϋμεδων ἐν Τουρκίᾳ. Ὀλίγον ἀκόμα καὶ θὰ τὴν ἐλυόναμε τὴν Τουρκιὰ μὲ τὸ χρήματά της. Ὁ Στέφανος Ξένος ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ μᾶς ἔδιδαν διὰ τοῦ καϋμὲ καὶ τῶν χαρεμίων ὄχι μόνον τὰ Ἰωάννινα, ἀλλὰ καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ οἰκονομολόγος τοῦ *Αἰῶνος* τίποτε ἄλλο δὲν λέγει πλέον περὶ τοῦ δανείου τῶν 120,000,000, εἰμὴ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδοθῇ ἀντὶ πρὸς 75, μόνον πρὸς 72, διὰ νὰ κερδίσῃ μὲν ὀλιγώτερα ἐκ τῆς διαφορᾶς ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ μὴ κερδίσουν τόσον πολλὰ καὶ οἱ συμβληθέντες. Ὅπερ ἔδει δεῖξαι, ὦ ἄκακον τοῦ Πανούργου ἀρνίον.

Χωρὶς νὰ λάβωμεν ὀπίσω ὡς δωρηθέντα ἅπαξ ὅσα ἐπίθετα ἀπενεμαμεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ συλλήψεως λαθρεμπορίου ἀρχαίων τῇ ἐκφράζομεν ἐν τούτοις ὅλην τὴν ἀπελπισίαν μας, ἀφοῦ μᾶς λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐξουσίαν πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀρχαιοκαπήλων. Ἂν περιμένῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, θὰ κάμῃ καλλίτερον νὰ προσδοκᾷ ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας θὰ τιμωρήσῃ τὸν Βελένδζαν Θρασύβουλον. Καὶ ὅμως ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ἠδύνατο εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα νὰ ὑποδύηται πρόσωπον Εἰσαγγελέως, μηνύουσα καὶ καταδιώκουσα ὀνομαστὶ τοὺς ἐνόχους. Ὅλοι ἔχομεν εἰς τὰ χείλη μας τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων ἀρχαιοκλεπτῶν, τὴν οἰκογενειακὴν μάλιστα ἐκείνην δυναστείαν ἥτις ἐκ τῶν κλοπῶν καὶ τῆς κιβδηλείας πλουτίσασα καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν Εὐρώπῃ ἀμαυρώσασα πλέει πάντοτε ὡς ἐλαφρότατον σῶμα ἄνωθεν τῶν κοτωνικῶν στρωμάτων, αὐτὴ ἥτις πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ σύρῃ μεθ' ἑαυτῆς τὴν σφαῖραν τοῦ καταδίκου. Ἀλλὰ μόνη ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἦτο εἰς θέσιν νὰ καταπολεμήσῃ αὐτὴν τὴν συμμορίαν δραστηρίως, ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ χρέη χωροφύλακος. Ἤρκει νὰ ἐξετέλει χρέη θαρράλεου ἠθικοῦ προσώπου. Μ' ἓν νομοσχέδιον ὅπερ δειλῶς προτείνει καὶ δειλότερον ἐπασύρει δὲν κάμνει τίποτε. Ἰδοὺ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* ἀπαντῶν πρὸς ἡμᾶς *Φίλος τῆς Ἑταιρίας* ἀναφέρων μεγαλόσχημον βουλευτὴν καὶ ἀρχαιοκάπηλον ἀντιστάντα κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου παρατρέχει τὸ ὄνομά του. Διατί; Ἐκ φόβου. Περιμένει ἀπὸ ἡμᾶς ὄχι μόνον νὰ τὸν καταγγείλωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ *ψάξωμεν* χιλιοσέλιδα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ὄνομά του. Κατήντησε πλέον οἱ πολῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλέγχειν τὸν ἀδικοπραγοῦντα νὰ παραιτηθῶσι καὶ νὰ ἀναθέσωσιν ὅλας τὰς ἐλπίδας των εἰς τὰ σατυρικὰ φύλλα. Ἀλλοίμονον! ἂν δὲν ὑπῆρχαν καὶ αὐτά!

Ἐννοοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀποπειραθέντος αὐτοκτονίαν ἐπάρχου Δασκαλοπούλου· διότι ἡ *Ἐφημερὶς* ἰσχυρίζεται καὶ τὸ παχυγράφει μάλιστα ὅτι **αὐτὴ μόνη** ὡμίλησε συμπαθητικὰ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὡμιλήσαμεν καὶ ἡμεῖς θαυμαστικώτατα γράψαντες περὶ τῆς ἀποπείρας του: Ἰδοὺ ποῦ κρύπτεται ἡ ἀληθὴς φιλοτιμία!

Ὁ τρυφερὸς φίλος μας κ. Παναγιώτης Παπαδάκης ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν προήχθη εἰς βαθμὸν ἀκολούθου β'. τάξεως ἀμειφθείσης οὕτω λίαν δικαίως τῆς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τόσον φιλοτίμου ἐργασίας του. Εἰς τὸν λεπτεπίλεπτον νεαρὸν διπλωματίσκον μας εὐχόμεθα νὰ διέρχηται πάντοτε τόσον ἀξίως τοὺς περαιτέρω σταθμοὺς τοῦ σταδίου του.

Ἡ Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βελένδζα ἐν τῇ *Στοᾷ* μᾶς συνεκίνησε· πολὺ ἀργὰ τὴν ἀνεγνώσαμεν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ ῥύλλον τῆς Κυριακῆς ἀναβάλλομεν τὰ περὶ αὐτῆς.

Ἡ ἀνάκρισις δυστυχῶς ἀσθενεῖ· πάσχει ἀπὸ *σπυρόκωλον* (τὸ χιδαῖστὶ λεγόμενον Σπυρακόπουλον).

Αἱ δεξαμεναὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐντὸς ὀλίγου θὰ καυχῶνται ὡς δεξάμεναι ὅλον τὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον πάσης τάξεως, γένους καὶ ἡλικίας. Μετὰ τοῦ θαλασσίου λουτροῦ ἐν μέσαις Ἀθήναις συγκιρνᾶται τὸ θέαμα. Καθ' ἑκατοστύας πληρώνουσι τὸ εἰσιτήριον τοῦ λουτροῦ μόνον διὰ νὰ πείσωσι τοὺς ὀφθαλμούς των ὅτι πράγματι ἡ θάλασσα ἔχει πόδια καὶ ἀνεβαίνει. Ἄλλαι ἑκατοστύες καὶ χωρὶς διάθεσιν νὰ λουσθοῦν λούονται ἐξ ἀπιστίας Θωμᾶ ὠθούμενοι καὶ ψηλαφοῦσι τὰ νερὰ ἂν εἶναι πράγματι θαλάσσια, ἢ μήπως εἶναι ὅλη ἐκείνη ἡ ὑγρὰ ἐπιφάνεια μαγικόν τι κάτοπτρον ὅπου ἀντανακλᾶται ὁ οὐρανὸς καὶ λαμβάνει μορφὴν θαλάσσης. Εὑρίσκουν δὲ τὸ λουτρὸν ἀπαράμιλλον, δροσερὸν ὡς σῶμα παρθένου καὶ γαλήνιον ὡς ὀφθαλμὸν κόρης. Τὰ λεωφορεῖα δουλεύουν ἀδιάκοπα. Κατὰ δέκα λεπτὰ πληρώνεις διπλάσια καὶ πηγαίνεις ὅπου θέλεις. Ὅλη ἡ Ὁδὸς τοῦ πα-

λαιοῦ Φαλήρου κυκλοφορεῖ ὡς ἡ ὁδὸς Πατησίων τὸν χειμῶνα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ καταβρέχηται πυκνότατα καὶ ἀφθονώτατα καὶ θὰ εἶναι ὅλη δρόσος ἄνωθεν καὶ κάτωθεν, βορειόθεν καὶ νοτιόθεν. Ἡ ἐντὸς τῶν Δουτρῶν πλατεῖα μορφοῦται εἰς γερμανικώτατον ζυθοπωλεῖον. Συνιστῶμεν νὰ μὴ λείπῃ μουσικὴ καὶ μουσικὴ ὀλίγον μὲ ἀξιώσεις καὶ θὰ ἴδῆτε τί κέντρον θὰ σχηματισθῇ ἐκεῖ. Τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς οὐδέποτε προβιβάζει πνεῦμα γλισχρότητος. Ὀλίγη ἐλευθεριότης κατ' ἀρχὰς ἀποβαίνει μετ' ὀλίγον κερδοσκοπικωτάτη. Χαίρομεν ὅτι καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ζυθοπωλείου εἶναι Γερμανός. Ἂς μεταμορφώνῃ λοιπὸν τὰς γερμανικὰς ἀναμνήσεις του εἰς πράγματα ὡραῖα ἐκεῖ ἐν τῷ κήπῳ καὶ θὰ ἴδῃ πόσοι προσκυνηταὶ τοῦ πράγματι λαμπροῦ του ζύθου θὰ φοιτῶσιν ἐκεῖ καθ' ἑσπέραν.

ΠΕΡΡΩΤΙΑΣ.

Ὑπῆρξε καλλιτέρα τροφὴ διὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ **Περρωτῆ** τὰς ἡμέρας αὐτάς; Ἠδύνατο νὰ μείνῃ νῆστις νὰ μασᾷ ἐν τούτοις τὸ ὄνομ' αὐτὸ καὶ νὰ ἐξάγῃ χυμοὺς ἀγνώστους καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ποιητὴν τοῦ οὐρανίσκου Brillat Savarin. Ἠδύνατο νὰ καταθερμαίνηται ὑπὸ τοῦ καύσωνος, νὰ περιτυλίσσῃ ὅμως τὸ ὄνομ' αὐτὸ εἰς τὴν γλῶσσάν της καὶ νὰ πιστεύῃ ὅτι τρώγει παγωτὸν ἀνάμικτον, κρέμαν καὶ φράουλαν.

Περίεργον! Τί ἐπιῤῥοὴν ἔχουν μερικὰ ὀνόματα! Ἂν ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν ἀντὶ Περῤῥωτὴς ὠνομάζετο Κετσέας καὶ ἦτο ἐν τούτοις ὁ Κετσέας αὐτὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἔθνους καὶ συγχρόνως υἱὸς τοῦ πατρός του, ἡ κοινωνία θὰ ἤκουεν ἀδιαφόρως ὅτι ἐξεδόθη καὶ κατ'αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως, ὡς περὶ νέου τινος Δαγλαρίδου ἢ Δασκαλοπούλου.

Ἀλλὰ **Περῤῥωτὴς**! Τί λὲς βρὲ ἀδελφὲ, Περῤῥωτής! Ἔ! μὰ δὲν τρώγεσαι· δὲν εἶναι δυνατόν. Πᾶ, πᾶ, πᾶ, σὲ γέλασαν. Καὶ ἤρχιζεν οὕτω μετὰ τῆς κακούργου ἐκείνης κοινωνικῆς πονηρίας ἡ ἀπιστία νὰ παρουσιάζῃ ψευδὲς τὸ γεγονὸς, ἐπὶ τῷ χαιρεκάκῳ σκοπῷ ἂν τυχὸν ἔπειτα πιστευθῇ νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος, νὰ ἀνοιχθοῦν χείλη σπιθαμιαῖα, νὰ φιλήσῃ ἡ σιαγὼν τοὺς πόδας, νὰ ὑψωθοῦν ἄνωθεν τοῦ μετώπου οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐν τερατώδει οὕτω μεφιστοφελικῷ σχηματισμῷ τοῦ προσώπου νὰ ἐκφρασθῇ ὅλη ἡ ἰησουϊτικὴ φρίκη ἐπὶ τῇ ἐνταλματικῇ ἀληθείᾳ.

Ὑπῆρχεν ὅμως ἀληθινὰ καὶ κάποια ὄρεξις τοῦ δημοσίου νὰ 'δῇ Περρωτὴν εἰς τὴν φυλακήν. Τὸ δημόσιον! Τίς δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰς βουλάς του; Ὁ πτωχότερος ἔδιδε τὸ ὑποκάμισόν του διὰ νὰ 'δῇ ἕνα τοιοῦτον θαῦμα. Διατί; Λάβετε ἀνὰ χεῖρας ῥάβδον περιηγητοῦ ἢ Κραβαρίτου, περιέλθετε ὅλας τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν καὶ τὰ θυρίδια τῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐρωτήσατε: Τί ἔχετε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος; Ἡμεῖς δὲν ἀναλαμβάνομεν τοιοῦτον κόπον. Ἡμεῖς βλέπομεν τὰ γραφόμενα καὶ τὸ γράψιμον ἡμῶν δίκαιόν ἐστι.

Διὰ τοῦτο ἅμα διεδόθη ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἐν τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι κράτησις, ὁ κόσμος ὅλος τῶν πλατειῶν, τῶν ἀγυιῶν καὶ τῶν σαλωνίων μίαν εἶχε μουσικήν.

— Τὸν ἔπιασαν; Τὸν ἔχουν μέσα; Θὰ τὸν ἀφήσουν;

Ἐννοεῖτε ἐντεῦθεν ποίαν δημοτικότητα ἔλαβε τὸ ὄνομα Βῶρος! Ἐνόμιζες ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔκαμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἑκατομμυριούχους. Καὶ διατί ὄχι; ἀφοῦ ἡ *Ἐφημερὶς* ἔγραψεν ὅτι ὁ κ. Βῶρος ἦτο δικτάτωρ χθές, ἦτο βασιλεὺς ἐπὶ μίαν στιγμὴν· οἱ Βασιλεῖς οὐδὲν ἄλλο κάμνουν ἢ νὰ συνάζουν ἑκατομμύρια, ἑπομένως ἔχοντες δύνανται καὶ νὰ δώσουν.

Ἀντιθέτως τοῦ Βώρου ὁ Μπένσης ἦτο διὰ κρέμασμα· ἕκαστος κρεμοῦσε τὸ ζωνάρι του διὰ νὰ τὸ πατήσῃ καὶ μὲ τὸ ζωνάρι αὐτὸ νὰ τὸν ἀπαγχονίσῃ.

— Σ' εὐγνωμονοῦμεν, Βῶρε, διότι ἔδωκας ἡμῖν τὸν Περῤῥωτήν.

— Σὲ καταρώμεθα, Μπένση, διότι ἀφήρεσας ἡμᾶς τὸν Περῤῥωτήν.

Καὶ ἐξηκολούθει ἡ σύγκρισις.

Ὡραῖος θεὸς ὁ Βῶρος παρὰ τὴν τερατώδη ῥῖνά του.

Φοβερὸς διάβολος ὁ Μπένσης, ἂν καὶ δὲν ἔχῃ οὐρά.

Ἕως ὅτου ἠκούσθη ἡ πένθιμος εἴδησις: Βῶρος ἡττήθη, ἐνίκησε Μπένσης, Περῤῥωτὴς ἀπελύθη.

Αἱ Ἀθῆναι ἐκηδεύοντο.

Τὴν ἐπαύριον ἠνοίχθησαν δύο ῥεύματα, ἐν πλατὺ, ὁρμητικόν, παφλάζον ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὅπερ κάλλιστα τὴν φορὰν ταύτην ἀντεπροσώπευσεν ἡ *Ὥρα*, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπηρεασάσης φοβερὰ τὴν δικαιοσύνην. Ἡ *Παλιγγενεσία* συνάξασα ἐκ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ ὀλίγα νερὰ τὰ ἐστέγνωσεν εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἀφοῦ τὰ ἔκαμε κατακίτρινα ὡς ἔλη τοῦ Ἰλισσοῦ τὰ ἐπαρουσίασεν ἐπὶ χαρτίνων παροψίδων εἰς τὸ κοινόν· αὐτὴ πλέον τὰ ἔλεγε παστρικὰ ἢ παστρική. Ἐπίτηδες προῆδρευσε τοῦ Συμβουλίου ὁ Σπυρακόπουλος ὅπως ἀπολύσῃ τὸν Περῤῥωτήν. Ἑτοίμη δὲ ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου καραδοκεῖ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ προβιβασμοῦ εἰς Ἐλεγκτὴν τὸν νυμφίον Πρόεδρον.

Τὸ ἄλλο ῥεῦμα, στενὸν, κοχλακίζον, πεισματάρικον, ὡς τὸ νερὸν κρήνης, τοῦ ὁποίου τὸν ῥοὴν ἀναστέλλων ὀλίγον διὰ τῆς χειρὸς ἐξέρχεται ὁρμητικὸν, πρῶτον δὲ θῦμά του καταβρεχόμενος γίνεσαι σὺ ὁ ἴδιος, ἀντιπροσώπευεν ἡ *Ἐφημερὶς*, ζητήσασα νὰ πιτσιλίσῃ τὸν Βῶρον, ὅστις ἀπὸ μακρὰν ἐγέλα τὸν μεφιστοφελικόν του γέλωτα βλέπων ὅτι ἐπιτσιλίζετο ἡ *Ἐφημερίς*.

Τί νὰ ποῦμε τώρα ἡμεῖς εἰς τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν; Νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὅλα ἐγένοντο νόμιμα καὶ τακτικὰ καὶ τίμια; Ὅτι ὁ Μπένσης ἄνευ οὐδεμιᾶς ὁπιοθοβουλίας διεφώνησε μετὰ τοῦ Βώρου; Ὅτι ὁ Βῶρος ἄνευ οὐδενὸς φανατισμοῦ ἐζήτει νὰ χανδακώσῃ εἰς τὴν τσέπην του τὴν κεφαλὴν τοῦ Περῤῥωτοῦ; Ὅτι ὁ Σπυρακόπουλος οὔτε ἐνθυμεῖτο ὅτι εἶναι ὡρισμένος δι' ἐλεγκτής; Ὅτι τὸ πατρινὸν Μητσοπουλίδειον εἶναι χαρακτὴρ ἀδεμάντινος, μόνον ὑπ' αὐτοῦ πάλιν τοῦ Μητσοπούλου-ἀδάμαντος δυνάμενος νὰ καμφθῇ; Ὅτι ἡ *Ἐφημερὶς* δὲν συμπαθεῖ τοῖς κουμουνδουρικοῖς; Ὅτι ἡ *Ὥρα* δὲν χαιρεκακεῖ ἐπὶ τοῖς γενομένοις; Ὅτι ὁ Περῤῥωτὴς ἀνακατώθηκε μὲ τὸν Τακούσην; Ὅτι τοῦ σφύριζαν εἰς τὸ αὐτὶ ὡς συριγμὸς ὄφεως ἀπατῶντος τὴν Εὔαν αἱ 100,000 τοῦ Βελένδζα;

Ὅλα εἶναι πιθανὰ, ὅλα εἶναι φυσικὰ, ἀλλὰ ποῦ τεκμήρια, ποῦ ἀποδείξεις; Δότε μας τοιαύτας, νὰ κρεμάσωμεν εἰς τὴν πένα μας ὡς μυίας, τὰς ὁποίας περνούσαμεν εἰς βελόνην μικροὶ ὄντες, ὅλην τὴν παληανθρωπιὰ τὴν ὁποίαν ὑποπτεύεσθε.

Μπορεῖ νὰ εἶναι ἔνοχοι. Ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν εἶναι. Μπορεῖ νὰ ἐδεκάσθησαν οἱ δικασταί. Μπορεῖ καὶ ὄχι.

Ἀλλ' ἐξ ὅσων διέπνευσαν ἐκ τοῦ βλακώδους μυστικισμοῦ τῆς ἀνακρίσεως, καθ' οὗ ἐννοοῦμεν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς νὰ ἐγερθῇ πόλεμος, φαίνεται ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ κ. Περῤῥωτοῦ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ: *Πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε*. Κατηγορήθη, λέγει ὁ *Αἰὼν* ὡς παραχαράκτης, ἀλλ' ἐξητάσθη μόνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμοιβῆς τῆς Τραπέζης. Φαίνεται δὲ ὅτι τεκμήρια μεγάλα ἐνοχῆς δὲν ἠδύνατο νὰ προσαγάγῃ ὁ κ. Βῶρος. Καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στηριχθῇ βούλευμα προφυλακίσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ ἐναντίον τοῦ Βώρου πόλεμος τῆς *Ἐφημερίδος* τόσῳ σφοδρὸς, τόσῳ ἀκανόνιστος, τόσῳ ἄδικος, ἀντὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Περῤῥωτοῦ τὴν βαρύνει. Γυναικάδελφος τοῦ πρωθυπουργοῦ! Καὶ τί μὲ τοῦτο; Δὲν πᾷ νὰ εἶναι καὶ γυναῖκά του; Ξεύρεις, κύριε Καμπούογλε, πόσον εἶναι τὸ συγγενολόγι τοῦ πρωθυπουργοῦ; Ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ἂν πρέπει λοιπὸν νὰ λαμβάνηται αὐτὸ ὡς αἰτία ἀσυλίας καὶ ἀνευθύνου, τότε ἂς κενωθῇ ὁ Μεδρεσὲς καὶ ὁ Κόκλας καὶ τὰ Σωφρονιστήρια.

Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ἐννοοῦμεν διόλου ν' ἀπελπισθῶμεν, διότι ἀπελύθη ὁ κ. Περῤῥωτής. Ἂν ἀπελύθη σήμερον, δυνατὸν νὰ φυλακισθῇ αὔριον, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἔνοχος. Τοὐναντίον ὀφείλομεν νὰ παρακολουθῶμεν τὸ ἐξελισσόμενον ἀνακριτικὸν δρᾶμα, τὸ ὁποῖον τώρα μόλις εὑρίσκεται εἰς τὴν δέσιν του, μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ἀπαιτεῖται, ὅπως μὴ μᾶς τὰ καλπονοθεύσουν οἱ ἁρμόδιοι.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ.

Ἐστὸν οὐρανὸ κρεμιέται τὸ ἀργυρὸ φεγγάρι,
Καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἀέρι δροσάτο μὲ φυσᾷ,
Ἡ Μοῦσα κι' ὁ Ἀπόλλων, ἀγαπητὸ ζευγάρι
Γιὰ μιὰ στιγμὴ μὲ πέρνει μ' ὀνείρατα χρυσᾶ.
Ἀκούσετε τραγούδια, ἀκοῦτε μουσική,
Ντουέτο κι' οἱ γαϊδάροι, μαζὶ κι' οἱ βαθρακοί.

—

Μ' ἀκοῦστε τί φωνάζουν οἱ μάγκες συμπολῖται,
Κινήθηκε καὶ πάλι, φωνάζουν, ὁ στρατός·
Εἶναι παληὸ χαμπέρι...δὲν πάει νὰ κινῆται;
Μὲ τῆς πολλαῖς κινήσεις κουράστηκε κι' αὐτός.
Ἔ! καφετζῆ, γιὰ φέρε ἕνα νερὸ δροσάτο,
Νὰ πιοῦμε καὶ 'λιγάκι, νὰ πᾷν τὰ ντέρτια κάτω.

—

Ἀλήθεια κι' ὁ Βελέντζας κι' οἱ φίλοι μας τί κάνουν;
Θὲ νὰ στενοχωροῦνται πολὺ 'στὴ φυλακή·
Ἀλλὰ γιατί καμπόσους μεγάλους δὲν τοὺς πιάνουν;
Καλὲ νομίζω ὅλοι πῶς εἶναι παστρικοί.
Τί κλέφταις, μὰ τί κλέφταις!.. ὤ! εἶναι φοβερό!..
Ἔ! καφετζῆ, δὲν φέρνεις καὶ δεύτερο νερό;

—

Τί ζέστη! καίω ὅλος... ἀκοῦστε τοὺς βατράχους...
Γιὰ 'δέτε καὶ τ' ἀρχαῖα μνημεῖα ἀπ' ἐδῶ...
Ὦ! πῶς μοῦ ἐνθυμίζουν τοὺς Μαραθωνομάχους,
Καὶ μὲ τὴ φαντασία 'στὰ χρόνια των πηδῶ.
Μὰ πῶς μ' ἐνθουσιάζουν αὐτοὶ οἱ βαθρακοί...
Γιὰ 'δέτε δὰ πῶς πέφτουν ῥουκέταις ἀπ' ἐκεῖ.

—

Θαρρῶ τοῦ Ὑπουργείου συμπλήρωσις θὰ γίνῃ,
Ἀλήθεια δὰ ἐβγῆκε κι' ὁ νέος ἰραδές...
Μὲ τοῦτον πιὰ θὰ ἔλθῃ παντοτεινὴ εἰρήνη,
Κι' ὁ πόλεμος θὰ ἦναι νερόβραστος 'φιδές.
Ἡ τόση μας ἀντάρα ἐβγῆκε παιγνιδάκι...
Ἔ! καφετζῆ, μᾶς δίνεις κανένα τσιγαράκι;

—

Εἶν' ἕνδεκα καὶ κάτι... πῶς πέρασε ἡ ὥρα!
Ὁ ὕπνος κατεβαίνει 'στὰ μάτια μου γλυκά...
Μᾶς ἔρχονται καὶ ἄλλα πολλὰ τορπιλλοφόρα,
Καὶ νέα Κροὺπ κανόνια γιὰ τὰ πολεμικά.
Τί διάβολο τὰ θέλουν νὰ νοιώσω δὲν 'μπορῶ...
Ἔ! καφετζῆ, καὶ τρίτο, ἂν ἀγαπᾷς, νερό.

—

Ἐστὴν Τύνιδα τοῦ Μπέη ὁ νέος κληρονόμος
Λέγουν πῶς ἐπεσκέφθη τὸν κύριον Ῥουστάν...
Τὸν φουκαρᾶ τὸν Μπέη τὸν ζάρωσεν ὁ τρόμος,
Δὲν παίζουνε οἱ Γάλλοι, ἢ τὰν ἐπὶ τάν.
Καὶ γιὰ τὴ Βουλγαρία κάτι θαρρῶ πῶς εἶδα...
Ἔ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καμμιὰ ἐφημερίδα;

—

Ἀμμὲ ἐκεῖνοι πάλι οἱ Ἰρλανδοὶ τί θέλουν!
Ἔ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καὶ τέταρτο νερό;
Τὸν Γλάδστωνα τρομάζουν, ἀναφοραῖς τοῦ στέλλουν,
Καὶ τὸν κακὸ ψυχρό τους κι' ἀνάποδο καιρό.
Μὰ τέλος καλὴνύκτα κι' ἀρχίζω νὰ κοιμοῦμαι,
Καὶ αὔριο τὸ βράδυ ἐλᾶτε νὰ τὰ ποῦμε.

Souris

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Πρόληψις ὑπάρχει περὶ τῆς *Ἐφημερίδος* ὅτι τὴν ἀνάγνωσίν της καὶ ἰδίως τῶν δυσπεπτικῶν της ἐκείνων πολιτικῶν ἄρθρων, πρέπει τις νὰ ποιῆται πάντοτε ὑπὸ κάθαρσιν ἢ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ μὴ καταλογισμοῦ· τῆς προλήψεως δὲ ταύτης ἀρχὴν ὑποπτεύομεν τὸ ἰδιαζόντως εὐτράπελον τοῦ ἀρχισυντάκτου της τάσιν ἔχοντος πρὸς διηνεκῆ τινὰ πρωταπριλιάν· ὅμως μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὸν *σιδηροῦν* τοῦ Βώρου χαρακτῆρα σιδηρᾶν καὶ ἡμῶν πεποίθησιν, ὁμολογοῦμεν

ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχθεσινῶν καὶ μακρῶν περὶ Περωτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐλεγειακῆς τις ἐκείνης παρομοιώσεως ὅτι «τὸ ἔνταλμα τοῦ Βώρου δὲν ζῇ ἢ ὅσον ζῶσι τὰ ῥόδα ἠσθάνθημεν τηκόμενον ὡσεὶ κηρὸν τὸν σίδηρον τῆς πεποιθήσεώς μας καὶ εἰς πέλαγος ἤχθημεν δυσπιστίας ἐν ᾧ μονονουχὶ ἐπνίγομεν τὸν *σιδηροῦν* ἀνακριτὴν, ἂν μὴ σελιδαῖον ἄρθρον τοῦ *Τηλεχάφτου* δὲν ἐπανήρχετο ἐγκαίρως νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ «εἰς ρυπαρὰ χείλη δὲν εὕρηται ἡ ἀλήθεια». Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Καμπούρογλος θὰ ἦναι μετανοημένος διὰ τὴν ἀτυχῆ ταύτην συνάντησιν.

—

Πολλὰ σκανδαλώδη γράφουσιν ἡμῖν περὶ τῶν ἀρχῶν ἐν Σκιάθῳ καὶ ἰδίᾳ τῆς δημοτικῆς καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου, οἷς συνιστῶμεν πλειοτέραν *ἀξιοπρέπειαν*, ἐὰν δὲν θέλουσιν αἴφνης καμμίαν ἡμέραν νὰ μᾶς δεχθῶσιν ἀντὶ ἐπισκεπτηρίου Βώρου τινος.

—

Ὁ βουλευτὴς κ. Σῖγμα εἶναι τύπος κόμητος Μυφᾶ πρὸ τῆς *ἀπορανώσεώς* του· σταυροκοπεῖται καὶ εἰς τὴν ἐκφώνησιν μόνον τοῦ ὀνόματος γυναικός. Κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Αἰγύπτου*, ἔνθα εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του περὶ *λύχνων ἀφάς*, ἐκπλήσσεται αἴφνης ἐπὶ τῇ θέᾳ γυναικὸς ἠρέμα προβαλλούσης τοὺς ὤμους καὶ τὴν ὡραίαν της κεφαλὴν ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα τῆς κλίνης του, καὶ μὲ τὸ ὕφος ἀνθρώπου, οὕτινος προσεβλήθη τὸ θρησκευτικόν του αἴσθημα, διαμαρτύρεται, τὴν προκαλεῖ νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἐκρήγνυται εἰς ἀπειλὰς μὴ τολμῶν νὰ προσεγγίσῃ αὐτὴν, ἥτις ἀντ' ἀπαντήσεως στερεοτύπου τῷ ἀποτείνει μειδίαμα. Τέλος εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν φωνῶν εἰσέρχεται ὁ ξενοδόχος, ὅστις ἀνασύρας τὸ ἐφάπλωμα, ἀποκαλύπτει . . . . τὸ ἐκ κηροῦ ὡραῖον εἴδωλον τοῦ Γάλλου κουρέως τῆς Ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ (!!!)

Ὁ φίλος του ἕτερος κ. Σῖγμα γελᾷ ἀκόμη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ παιγνιδίου του.

—

Εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὑπηρέτριαι προσέρχονται νὰ λουσθῶσι :

— Πόσα ἔχει τὸ μπάνιο ;

— 35 τὸ μπάνιο καὶ 15 ἡ εἴσοδος.

— Ἡμεῖς δὲν θέλομε *εἴσοδος*, μοναχὰ μπάνιο.

Ὁ κ. Δαμασκηνὸς τὴν ἐπαύριον ἐδικαίωσε τὰς ὑπηρετρίας καταργήσας τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου.

Νάτος.

ΑΝΑΓΚΗ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

—

Πρόσωπον σεβαστὸν κεκτημένον τὴν πολύτιμον τοῦ χρόνου καὶ τῶν πραγμάτων πεῖραν, γράφει ἡμῖν ἐκ τῶν ἀπωτάτων τῆς Ἑλλάδος :

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων βλέπω ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμέρας διὰ σᾶς τοὺς τόσον ἐγγὺς καὶ ὅμως τόσον μακρόθεν βλέποντας τὰ πάντα πολυασχόλους πρωτευουσιάνους, εἶναι τὰ *βελεντζώματα*, πρᾶγμα τόσον σύνηθες εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ συνειθίσαντος ὅλους τοὺς ἄρχοντάς του νὰ θεωρῇ ὀλίγον ἢ πολὺ, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας των, Βελέντζας.

Ἀλλὰ τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἐνῷ πείθεσθε καὶ συνομολογεῖτε, βεβαίως, ὅτι Βελένδζας ἄνευ Τομαροπούλου, Σαμοθράκη καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς μεγατίμου Σας οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ, ὡς ἄξιος τοῦ πατρός του υἱός, ὅμως ἐν διαγεγραμμένῳ κύκλῳ οἱονεὶ περιοριζόμενοι ἀρκεῖσθε παρακολουθοῦντες μετὰ πολλοῦ ἢ ὀλίγου ἐνδιαφέροντος, τὴν ἄνευ *λαδζᾶς γαλεύουσαν* ἀνάκρισι, ἢ πειναλέοι ἐρριπτόμενοι ὄπισθεν τῶν ἀλλεπαλλήλων *τεσκερέδων* ἢ ἐνταλμάτων, ἀδιάφορον, ὅπως χαιρεκάκως αὔριον ἀναγγείλητε τὴν σύλληψιν ἑνὸς συγγενοῦς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀδιάκριτοι, ἢ ἑτέρου κουμπάρου τοῦ κ. προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἀλλ' ἡ *φυλλοξήρα*, μετενεχθεῖσα φαίνεται ὡς ἄλλοτε ἐγράφη ἐντὸς πυξίδων πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην ἐξ Ἑσπερίας, νέμεται ἤδη πάντα τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἴσως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Γενναδίου, ἡ δὲ ἀποκάλυψις ἑνὸς Βελένδζα δὲν αἴρει καὶ τὴν ὅλην βελένδζαν, ὑφ' ἣν αὐτὴ ἀνενόχλητος ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ *ἐκμυζᾶν* καὶ *παχύνεσθαι*. Κηρύξατε πρὸς καιρὸν ἀποκλεισμὸν, θέσατε ταῦτα ὑπὸ κάθαρσιν, ἐρευνήσατέ τα καὶ ὅλα θέλετε τὰ εὕρει *σπόρκα* ὑπὸ τὴν μολυσματικὴν τῆς *βελεντζίειδος* ἐπίπνοιαν. Διὰ τοῦτο ἀποτελεσματικὴ ἔρευνα πρέπει παντοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ῥίνα της, ὅπως ἐγκαίρως ἐπισκήψῃ ὁ ἰατρικὸς τομεὺς, οὗτινος τὸ ἄλγος θὰ ἦνε ὀλιγώτερον ἐπαισθητὸν τῆς διηνεκοῦς ταύτης καχεξίας.

Ἰδίως θέλει εὕρει πολλὰ κρούσματα εἰς τινα τμήματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔνθα τμηματάρχαι συνιστῶσι παντοπωλεῖα πρὸς ἐκποίησιν τῶν προϊόντων τῆς κατ' ἰδίαν φορολογίας καὶ κλητῆρες ἀνεγείρουσι μέγαρα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐντελῆ *σῆψιν* εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον τοῦ ὑπὸ τεταρταῖον διατελοῦντος ἤδη ὑπουργείου τοῦ κύρ' Λεμονῆ. Ἐκεῖ, ἀρχίσατε ἀπὸ τοῦ τμηματάρχου, χθὲς ἔτι δεκάρχου ἢ τελωνοφύλακος καὶ σήμερον μεγαπλούτου παρὰ τὰς ὑπερμισθίους του δαπάνας, καὶ κατάβητε μέχρ' τοῦ τελευταίου τελωνοφύλακος καὶ θέλετε κατάσχει τὸν μῖτον λῃστρικῆς αὐτόχρημα συμμορίας, ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ φοβερωτέρας τῆς ἐν λόγῳ. Ἐκεῖ Ἄλφα, Βῆτα, Γάμα πλουτοῦσιν ἐξ ἀπίνης, μεγαρίζονται, προικίζουσι θυγατέρας, ἀναδεικνύουσιν υἱοὺς ἐν ἀσωτείαις, δημιουργοῦσι γαμβροὺς πλουσίους ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ οὐχ' ἧσσον δύνανται νὰ ἦνε ἐξησφαλισμένοι ἐπὶ τῇ κατοχῇ τοῦ ἀνεξαντλήτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Τέλος οἱ πλεῖστοι τῶν τε ταμιῶν καὶ τελωνῶν εἰσὶν ἐλλειμματίαι καὶ ὅμως ἐφησυχάζουσιν ἐπὶ τῇ προστασίᾳ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγενόμην αὐτήκοος ἐγὼ αὐτὸς κατὰ τὸ 1875 ῥητοῦ τοῦ κ. Κάββα πρὸς ὑπάλληλον ἐκ τῶν ἀνωτέρων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, τιμιώτατον καὶ διὰ τοῦτο λιμοκτονοῦντα μεθ' ὑπηρεσίαν μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς ὅτι δῆθεν ἀμόνος αὐτὸς δὲν τὸ ἐνόησε καὶ ἡ θέσις ἐλεγκτοῦ Α'. τάξεως δὲν εἶναί τι μικρὸν οὔτε δίδεται δωρεάν.»

Ἰδοὺ διατί πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἐπὶ τέλους ὁ Ἡρακλῆς δι' αὐτὴν τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου· ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἦνε ἄλλος παρὰ ὁ Λαός.

Μέγα-γαλός.

ΧΑΛΙΚΕΣ.

—

— Τί τὰ θέλεις, ἔλεγεν ὁ Ξ. μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

— Ἔ, σὰν πιστεύεις, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Β. δάνεισέ μου ἐδῶ χίλια φράγκα καὶ σ' τὰ ἐπιστρέφω σ' τὸν ἄλλον κόσμον.

—

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ Σωκράτης ἔγεινε τόσῳ μέγας φιλόσοφος, ἀφοῦ ἦτο καὶ σύζυγος τῆς Ξανθίππης. Νὰ συλλαμβάνῃ κανεὶς ἰδέας πλησίον γυναικὸς ἥτις ξεφωνίζει ! Ἐν τούτοις δὲν κατόρθωσε νὰ γράψῃ οὔτε μίαν γραμμήν· τοὐλάχιστον ἐγὼ δὲν γνωρίζω κἀνὲν χειρόγραφον τοῦ Σωκράτους.

—

Ἀνεγίνωσκον τὸ ποίημα εἰς τὸν Καλδερῶνα τοῦ Ματαράγκα καὶ ἀπεκοιμήθην· ὠνειρεύθηκα ὅτι τὸ ἀναγινώσκω ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸν τρόμον μου τρεῖς φορὰς ἐξύπνησα.

—

Ὅταν χορεύῃ ἡ παχεῖα κυρία Θ. νομίζεις ὅτι τὴν βλέπεις ἐπιβαίνουσαν ὄνου.

—

Δὲν γνωρίζω ἂν ἡ κυρία Ζ. εἶναι ἐνάρετος· γνωρίζω, φεῦ ! τὴν ἀσχημίαν της καὶ ἡ ἀσχημία εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς.

—

Ἅμα διηγῆσαι κάτι τι, ὀνόμαζε τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ἀληθινά των ὀνόματα· ὅταν περιορισθῇς νὰ δώσῃς εἰκόνα ἑνὸς ὄνου, ἀμέσως μία δωδεκὰς φαιοχρόων ἀηδόνων τῆς Πλάκας θὰ σὲ περικυκλώσῃ. «Καλὲ τί θὰ πῇ, δὲν γνωρίζω ἐγὼ τὰ μακρυά μου αὐτιά ;» θὰ σοῦ λέγῃ ὁ ὄνος. «Αὐτοὶ εἶναι οἱ ὀγκηθμοί μου, ὁμιλεῖς γιὰ τὴ φωνή μου.» — «Αὐτὸς ὁ γαείδαρος, ἄ ! εἶμαι ὁλάκερος ἐγώ.» Ὅσον θέλεις, κρύψε με, ἡ πατρίς μου Ἑλλὰς θὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ γαείδαρος, μάλιστα, κύριε, μάλιστα.» — Οὕτω πως ἠθέλησες νὰ φεισθῇς ἑνὸς βλακὸς καὶ ἰδοὺ τώρα δώδεκα μαζὺ σοῦ κακιόνουν.

—

Δὲν ἀνέγνωσα τὸ εἰς τὸν Καλδερῶνα ποίημα τοῦ Ματαράγκα, μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι λιγάκι μοιάζει τὸ ποίημα τοῦ Καμπούρογλου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν ἀνέγνωσα.

—

Οἱ ἀγγλικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουν εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ οἷον δήποτε δίκαιον παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων· τῷ ἐπιτρέπουν ὅμως ἂν θέλῃ νὰ μὴ ἀρνῆται ὁσάκις τοῦ προσφέρεται κρέας ἢ ποτόν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν πληροφορίαν μας ταύτην θὰ σπεύσουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ προσβεβλημένοι ὑπὸ *Βελενδζιτιδος*.

—

Βλέπων τὰς ἀποπείρας ὀργάνων τινῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὅπως ἀναγκάσωσι καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ τοὺς λῃστάς της ἐνθυμοῦμαι τοὺς νησιώτας τῆς Ἰαπωνίας οἵτινες ἐὰν τυχὸν πατήσῃς τὸν κάλον τους ἑλκύοντες εὐθὺς τὸ ξίφος σχίζουν τὴν κοιλίαν των· ἔπειτα δὲ εὐγενέστατα σοῦ δίδουν τὸ ὅπλον, ἀπαιτοῦντες νὰ πράξῃς τὸ ἴδιον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πατήματος.

Ὀνούφριος.

ΜΑΪΕ!

—

Ἀνθοστεφανωμένε Μάϊε, τί σκυθρωπάζεις ;
Ποία φρικώδης ἀλγηδὼν μαστίζει τὴν χαρά σου ;
Τί θλίβεις τὴν καρδίαν σου καὶ ὅλ' ἀναστενάζεις ;
Γιατὶ δροσίζεις τ' ἄνθη σου μ' αὐτὰ τὰ δάκρυά σου ;
Ἄ ! οἱ γλαυκοί σου ὀφθαλμοὶ τὸν οὐρανὸν θαλόνουν
Σὰν ἀφρισμένα κύματα ὅταν μαζὺ μαλόνουν !

—

Μήπως δυσαρεστήθηκες ἀπὸ τὴν ὑποδοχή μας ;
Ναί, δὲν περίμενες νὰ ἴδῃς Πατήσια καὶ Σεπόλια,
Ἀλλ' αἴσθημα ἐλευθεριᾶς νὰ λάμπῃ στὴν ψυχήν μας,
Κι' ἀντὶ ὀργάνων μουσικῶν συρίζοντα τὰ βόλια,
Καὶ τὰ σπαθιὰ ἀστράπτοντα στῆς μάχης τὰ πεδία,
Ἐκεῖ ποῦ διακρίνεται ἡ εὐγενὴς καρδία.

—

Ἐκεῖ ὁ Ἄρης κατοικεῖ μὲ τόξον εἰς τὴν χεῖρα,
Καὶ δάφνης χρυσοῦς στέφανος κοσμεῖ τὴν κεφαλήν του.
Ἐκεῖ παλαίει ἡ τιμὴ μὲ τὴν ἀγρία μοῖρα
Κι' ὁ θάνατος ἀγέρωχος δεικνύει τὴν μορφή του,
Ἐκεῖ κανόνι κελαδεῖ καὶ ἵππος χρεμετίζει
Κ' ἡ πεδιὰς τὰ χόρτα της μὲ αἷμα τὰ ποτίζει.

—

Αἰῶνας τέσσαρας μετρεῖ ὑπὸ ζυγὸν δουλείας
Ὁ ἀδελφός μας, θεωρῶν μακρὰν τοῦ οὐρανοῦ του
Ἀστέρα, φλόγας χύνοντα κατὰ τῆς τυραννίας
Καὶ ἡ ἐλπὶς σπινθήριζε ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ του.
Ἐλπίς ! ὦ λέξις ποθητὴ, Ἐλπὶς καὶ σὺ δὲν ἦσο ;
Ἐλπίδας δὲν τοῦ ἔφερες ; Μάϊος δὲν καλεῖσο ;

—

Ὦ τέλος ἦλθες Μάϊε τετρακοσίων χρόνων !
Ἦλθες φαιδρὸς ὡς ἄλλοτε νὰ πέσῃς στὴν ἀγκάλη
Τοῦ Ἄρεως, νὰ λυτρωθῇ τῶν στεναγμῶν καὶ πόνων
Ὁ φιλτατός μας ἀδελφὸς, πλὴν τότε ἦσαν ἄλλοι !
Τότε σ' ἐδέχθη ἡ τιμὴ καὶ τὸ εἰκοσιένα,
Τώρα κλεψιὰ κι' ἀτίμωσις τοῦ ὀγδοηνταένα.

—

Καὶ ἤδη θνήσκεις, Μάϊε, ὠχρὸς καὶ μαραμένος
Ἔχων ὀδύνην στὴν καρδιὰ καὶ δάκρυ εἰς τὸ ὄμμα,
Χείλη χωρὶς μειδίαμα, πονῶν καὶ ὑβρισμένος,
Τὸν θαλερόν σου στέφανον ρίπτεις βορὰ στὸ χῶμα.
Ναί, χύσε, χύσε δάκρυα, γιὰ τὴν πτωχὴ πατρίδα
Κι' αὐτὴ ὑβρίσθη, ἔπεσε, τῆς σπάσαν τὴν ἀσπίδα.

Μαρία.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ.

I

Κλεισμένη μέσα μελετᾷς, ἀγάπη μ' ὁλοένα.
Ἄχ! μέσα στῆς μελέταις σου *μελέτας* καὶ μένα.
Καὶ ὅταν ἔξω τῆς γιορταῖς πετᾷς ἀπ' τὸ Σχολεῖο,
Μὴ μὲ πετᾷς, καθὼς πετᾷς, τρελλή μου, τὸ βιβλίο.

II

Σὲ ἔχουν 'σὰν καλόγρηα μέσ' τὸ Σχολειὸ κλεισμένη
Καὶ δὲν σὲ βλέπω· ἄχ! γι' αὐτὸ τί ἄλλο πλεῖο μοῦ μένει,
Παρὰ κ' ἐγὼ καλόγηρος νὰ γίνω, μὰ στοχάσου,
Δὲ μοῦ 'πρεπε νὰ 'χω κελλί, ξανθή μου, τὴν καρδιά σου;

Σελέμης.

ΘΑΛΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς σήμερον καταργεῖται ἐντελῶς ἡ 15λεπτος εἴσοδος εἰς τὰ *θαλάσσια λουτρὰ Ἀθηνῶν* διὰ τοὺς εἰσερχομένους ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς πλατείας αὐτῶν, καὶ τιμᾶται τὸ λουτρὸν 50 ἀντὶ 35 λεπτῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως μεταβάλλει τὴν ἀρχικῶς ὁρισθεῖσαν τιμὴν αὐτῶν.

Τὰ λουτρὰ εἶνε ἀνοικτὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 4 π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. μ. ἀπὸ δὲ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουνίου τίθενται εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς τοῦτο κατασκευασθέντα εὐρύχωρα καὶ ἐξάερα λεωφορεῖα, ἀναχωροῦντα ἀπὸ τῆς *πλατείας τοῦ Συντάγματος* ἀνὰ πᾶν δεκάλεπτον τῆς ὥρας.

Α. Δαμασκηνὸς

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΠΡΕΛΛΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Κατασκευάζει παντοίων εἰδῶν ἀλεξίβροχα καὶ ἀλεξήλια, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' εἶναι μάλιστα καὶ στερεωτέρας κατασκευῆς, ἡ δὲ ποικιλία τῶν ποιοτήτων ἀπαράμιλλος.

Ὀμπρέλλαι δι' ἄνδρας — Ὀμπρέλλαι γυναικεῖαι

Μεταξωταί, λινομέταξοι, βαμβακεραί

ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κύριοι Ἔμποροι τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀκόμη ὅτι οἱ

ἀδελφοὶ Τσιμωνέδαι

πωλοῦσι ὅλα τὰ εἴδη των χονδρικῶς κατὰ 30 0)0 ἐφθηνότερον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

τοῦ ἐργοστασίου ἐν Ἀθήναις, **Ὁδὸς Αἰόλου,** κάτωθεν τοῦ *Ξενοδοχείου Μασσαλίας.*

Θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ ἡ καλλονὴ καὶ ἡ ἐφθηνία τῆς ἑλληνικῆς ὀμπρελοποιΐας.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΗΠΩ

ΤΩΝ ΙΛΙΣΣΙΔΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

τιμολόγιον ἑστιατορίου

Ζωμὸς	λ.	20	Γλυκίσματα διάφορα	λ.	35
Μακαρόνια / Πιλὰφ	»	25	Φρούτα ἐν γένει	»	30
Βραστὰ καὶ ἐντράδες	»	60	Τυρὶα διάφορα	»	25—40
Ψητὸ ἀρνὶ	»	70	Οἶνοι. Ρητινίτης	»	25
Ψητὰ καὶ μπριζόλες	»	80	μέλας / λευκὸς	»	35
Μπιφτὲκ	»	70	ἐγχώριοι εἰς φιάλας δρ.		1.50
Σαλάτες	»	25	εὐρωπαϊκοὶ διάφοροι		

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Ὑπηρεσία πρόθυμος. Καθαριότης ἄκρα

Δεῖπνα ἰδιαίτερα κατὰ παραγγελίαν (diners sur commande) καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κήπου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἑστιατορίου τούτου, κειμένου ἐν τῷ τερπνοτάτῳ παριλισσίῳ κήπῳ, ἔνθα συρρέει πᾶσα ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἄρχονται ἀπὸ τῆς σήμερον, 21 Μαΐου.

Θάνατος εἰς τοὺς κορέους
τοὺς κώνωπας, σκύπας, ψύλλους, κανθάρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνις τοῦ Βικὰτ μετὰ φυσητῆρος,

80 λεπ.—Ἕκαστος φυσυτὴρ πλήρης κόνεως—λεπ. 80

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάνθαστος κόνις τοῦ Βικὰτ, ἡ τυγχοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις, κέκτηται τὴν ἰδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ ὀγληρὰ καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, οἷον **κώνωπας, κορέους, ψύλλους, σκνίπας** καὶ αὐτοὺς τοὺς **κανθάρους.** Ἡ κόνις αὕτη εὑρίσκεται ἐντὸς φυσητῆρος (insufflae) καὶ δι' οὗ ἐκτοξεύεται εἰς ἁπάσας τὰς ὀπὰς καὶ σχισμάδας τῶν κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεὰς καταστρέφει τά τε ἔντομα καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ ἀπαλλάττηται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωϋφίων ἅτινα εἰσ ἀληθῆς μάστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακεμπορείῳ Κ. Ὀλυμπίου. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.

ΜΑΘΗΤΗΣ τῆς Γ'. πρὸς τὴν Δ'. γυμνασιακὴν διδαχθεὶς τὴν διπλογραφίαν, πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν προσφέρει τὰς Μ. Μ. ὥρας δωρεὰν ὡς μαθητευόμενος παρά τινι καταστήματι.

Ὁ αὐτὸς πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῆς γαλ. γλώσσης, προσφέρει τέσσαρας τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν εἰς κατάστημα, ἢ καὶ εἰς οἰκίαν (πρὸς προγύμνασιν παίδων κατὰ τὸ γερμανικὸν σύστημα, ὡς τελειόφοιτος τῶν νεωτέρων διδασκαλείων) ἔνθα ἡ γαλ. γλῶσσα ν' ἀκούηται καὶ νὰ γράφηται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θησέως, ἀρ. 12.)